

میدل ایست: آمریکا نشان داد به توافق ژنو پایبند نیست

در حالی که 10 روز از توافق هسته‌ای میان ایران و 5+1 در ژنو می‌گذرد اما بازتاب این توافق در رسانه‌های خارجی ادامه دارد. این رسانه‌ها هرکدام در خطوط خبری - تحلیلی خود به ابعاد توافق‌نامه ژنو می‌پردازند و تلاش می‌کنند تفسیر و تحلیل خود را در فضای رسانه‌ای پمپاژ نمایند.

در حالی که 10 روز از توافق هسته‌ای میان ایران و 5+1 در ژنو می‌گذرد اما بازتاب این توافق در رسانه‌های خارجی ادامه دارد. این رسانه‌ها هرکدام در خطوط خبری - تحلیلی خود به ابعاد توافق‌نامه ژنو می‌پردازند و تلاش می‌کنند تفسیر و تحلیل خود را در فضای رسانه‌ای پمپاژ نمایند.

در این میان پایگاه خبری و تحلیلی میدل‌ایست آنلاین در گزارشی بر عهدشکنی آمریکایی‌ها بعد از توافق‌نامه ژنو اذعان کرده و می‌نویسد آمریکا تنها ظرف چند ساعت نشان داد که به توافق ژنو متعهد و پایبند نیست. این اذعان از سوی یک رسانه غربی در حالی است که کیهان روز بعد از توافق - 4 آذر 92 - تیتراژ اول خود را بدین موضوع اختصاص داد و طی گزارشی با انعکاس مواضع مقامات آمریکایی نوشت: «آمریکا قابل اعتماد نبود، توافق ژنو یک ساعت دوام آورد».

میدل‌ایست آنلاین در مقاله‌ای تحلیلی تحت عنوان «توافق تهران برای شکست طراحی شد» به قلم گرت پورتر کارشناس مسائل امنیت ملی آمریکا می‌نویسد: دولت باراک اوباما خود را در برابر توافق‌هایی با ایران، متعهد نمی‌داند و تمایلی به تبدیل توافق موقت ژنو به توافقنامه نهایی ندارد و این توافقنامه طوری طراحی شده که به نتیجه نرسد.

این مقاله با بیان اینکه توافقنامه «گام اول» که هفته گذشته بین ایران و آمریکا در ژنو منعقد شد قرار است طی شش ماه آینده به «حل و فصل جامع» مسئله برنامه هسته‌ای ایران منجر شود، هرچند که به مسئله دوم (توافقنامه نهایی) کمتر توجه می‌شود می‌افزاید: اما با گذشت تنها چند ساعت از امضای توافقنامه، نشانه‌هایی از طرف مقامات ارشد آمریکا وجود داشت که نشان می‌داد دولت اوباما به نتیجه توافقنامه نهایی که بر اساس آن همه تحریم‌ها باید کاملاً لغو شود، به‌طور کامل متعهد و پایبند نیست. ظاهراً با وجود تمام همکاری‌های ایران، دولت باراک اوباما نظر دیگری در مورد چنین توافقنامه‌ای دارد.

نشانه‌های غیرقابل اعتماد بودن

دولت اوباما

این پایگاه تحلیلی ادامه می‌دهد: شاید اقدامات ایران برای اطمینان خاطر دادن به غرب باعث افزایش این امیدواری در بخشی از مقامات ارشد دولت اوباما شده که ایالات متحده می‌تواند بدون تسلیم برگ برنده خود یعنی لغو تحریم‌های سنگین بخش نفتی و بانکی، به هدف خود که همان کاهش توان هسته‌ای ایران است دست یابد.

نشانه‌های نامطمئن بودن دولت اوباما برای توافقنامه نهایی در تله کنفرانس مقامات آمریکایی در آخرین ساعات روز شنبه (ساعتی قبل از امضای توافقنامه) مشخص شد. این مقامات به جای این که بگویند «چگونه» می‌توان به توافق نهایی رسید، مکرراً عنوان می‌کردند مسئله این است که «آیا» چنین توافقی می‌تواند وجود داشته باشد.

یکی از این مقامات مدعی شد: «چیزی که ما در طول شش ماه آینده با ایران و شرکایمان در گروه 5+1 بحث خواهیم کرد این است که آیا راه‌حل فراگیر مورد توافقی می‌تواند وجود داشته باشد که به ما اطمینان بدهد برنامه هسته‌ای ایران صلح‌آمیز است».

همان مقام آمریکایی آن اظهارات را بدین‌گونه تکمیل کرد که «در توافقنامه نهایی ما حق غنی‌سازی را برای ایران به رسمیت نمی‌شناسیم».

بعد در همان کنفرانس یک مقام ارشد دیگر همان نکته را با کلماتی متفاوت تکرار کرد. او گفت «چیزی که شش ماه آینده مشخص خواهد کرد این است که آیا توافقنامه‌ای می‌تواند وجود داشته باشد که به ما اطمینان دهد برنامه هسته‌ای ایران صلح‌آمیز است».

در طول این تله کنفرانس این مقامات آمریکایی سه بار دیگر به مذاکرات «راه‌حل جامع» به‌عنوان یک سؤال «انتها باز» اشاره کردند تا یک هدف سیاست آمریکا.

یکی از مقامات گفت «ما خواهیم دید آیا می‌توانیم به یک توافق نهایی برسیم که به ایران امکان بدهد انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز داشته باشد».

دست و پنجه با قطعنامه‌های شورای امنیت!

کسانی که در کنفرانس، پس زمینه این اظهارات را به دقت تدوین و فرموله کردند راه تشخیص این که چه ساز و کارهایی تضمین‌های لازم برای یک برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز را فراهم می‌آورند را منعکس نکردند. جان کری در کنفرانس مطبوعاتی ژنو گفت «مردم، اثبات صلح‌آمیز بودن سخت نیست البته اگر بخواهید چنین کاری را بکنید».

اظهارات انجام شده در تله کنفرانس نشان می‌دهد که در شش ماه آینده ایران مجبور است با قطعنامه‌های شورای امنیت - که از ایران می‌خواهد تمام برنامه غنی‌سازی خود و همچنین راکتور آب‌سنگین اراک را متوقف کند - دست و پنجه نرم کند.

به همین ترتیب مقامات ناشناس گفتند «ایران باید به تمام تعهدات خود در قبال ان پی تی و آژانس بین المللی انرژی اتمی پایبند باشد.»

این اظهارات نشان می دهد که دولت اوباما بر توقف کامل غنی سازی- حداقل به صورت موقت- و توقف فعالیت رآکتور آب سنگین اراک اصرار خواهند ورزید.

اما متن اصلی توافقنامه روز یکشنبه (هفته گذشته) می گوید هم ایران و هم گروه 5+1 برای «حصول نتیجه و اجرای اقدامات متقابل در آینده نزدیک مسئول هستند» که به اقدامات لازم برای به نتیجه رساندن بررسی پرونده هسته ای ایران در شورای امنیت سازمان ملل اشاره دارد.

ایران اعتمادسازی کرد
ولی طرف مقابل...

ایران با توقف و حتی بازگشت نسبی در برنامه هسته ای اش و دادن اجازه بازدید روزانه به بازرسان آژانس اراده خود را برای تحقق توافقنامه نهایی نشان داده است. اما باراک اوباما ظاهراً در این مورد چندان مصمم به نظر نمی رسد.

اواسط اکتبر بلومبرگ در گزارشی به قلم جفری گلدبرگ نوشت کاخ سفید، وزارت خارجه و خزانه داری با طرح پیشنهاد مارک دوبروویتز- مدیر اجرایی بنیاد دفاع از دموکراسی که با اوباما برای تحمیل تحریم هایی به منظور کاهش درآمد نفتی ایران لابی کرد- ابراز علاقه کرده اند.

طرح پیشنهادی «مارک دوبروویتز» این بود که در ازای مصالحه های شفافی که توانمندی هسته ای ایران را می کاهد به ایران اجازه دسترسی به بخشی از پول بلوکه شده خود در بانک های خارجی داده شود.

قبلاً نیز در مذاکرات انجام شده برای دستیابی به یک توافق جامع ایران نهایت همکاری را داشته اما طرف های غربی چندان پایبند به این توافقات نبوده اند.

در توافق 15 نوامبر سال 2004 پاریس، با وزرای خارجه انگلیس، فرانسه و آلمان، ایران با ادامه تعلیق داوطلبانه برخی فعالیت های هسته ای خود بود، موافقت کرده بود.

اما وقتی که اروپاییان در مارس سال 2005 با پیشنهاد توافق فراگیر ایران موافقت نکردند و به نوعی حسن نیت ایران را نادیده گرفتند، ایران به تعلیق فعالیت های هسته ای خود پایان داد.

میدل ایست آنلاین نتیجه می گیرد: ایالات متحده سال های طولانی در سیاست قهری خود در قبال ایران به قدرت نظامی اش متکی بوده است و تهدید حمله به ایران را برگ برنده خود می داند. اما در زمان جورج بوش این تهدیدات اعتبار خود را از دست داد زیرا مشخص شد ارتش آمریکا با هرگونه جنگی علیه ایران بر سر برنامه هسته ای مخالف بوده است.

به گزارش باشگاه خبرنگاران، در پایان این مقاله آمده است: مقامات دولت آمریکا اکنون به نحوی عمل می کنند که گویی آنها معتقدند تحریم ها برگ برنده دیپلماتیک آنها است و به مراتب موثرتر از «گزینه نظامی» است. اظهارات انجام شده توسط مقامات ارشد آمریکا نشان می دهد که آنها امیدوارند مذاکرات به نتیجه نهایی و قطعی نرسد.